

Det var det, jeg kaldte en vel stor Mundfuld. Dette har det ærede Medlem fra Odder ikke kunnet indse. Det ærede Medlem argumenterede ud fra den Forudsætning, at Lægerne ikke havde faaet nogen Lønforhøjelse i de sidste 15 Aar, hvorfor de nu havde et berettiget Krav paa en Lønforhøjelse. Jeg har nu bevist for de ærede Medlemmer, at denne Paastand ikke er rigtig.

Til Slutning vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det ikke alene er det faste Aarsbidrag, der er Tale om at forhøje med 50 pCt., men Lægerne forlanger ogsaa en Forhøjelse i Betalingen for alle de andre Ydelser, som de skal have Betaling for. Ting, som man tidligere skulde give 10 Kr. for, forlanger de nu 25 Kr. for, Ting, som man tidligere har givet 8 Kr. for, forlanger de 20 Kr. for o. s. v. Forhøjelsen af det faste Aarsbidrag tilligemed denne Forhøjelse af Betalingen for Specialydelser vil bevirke, at Sygekassernes Udgift vokser med indtil 75 pCt. Det er det, jeg har sagt, Sygekasserne vil protestere imod, de kan ikke gaa ind paa det, thi det vil betyde deres Ruin. Den vil de Herrer Læger maaske være med til at hidføre, nuvel, saa gør det! Men i saa Fald maa de Herrer Læger selv om, hvorfra de vil faa Betalingen for deres Arbejde. Jeg synes imidlertid, at Lægerne udmærket kunde staa sig ved at gaa ind paa det Tilbud, som foreligger fra Sygekasserne, om en Forhøjelse af det faste Aarsbidrag med 25 pCt. og en Forhøjelse af Betalingen for Specialydelser. Jeg tror, at Lægerne ved at afslaa det Tilbud, som her er givet af Sygekasserne, vil komme ud i Forhold, som de ikke selv er tjente med.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hegelund-Lange: Det ærede Medlem, som nu talte, vil erindre, at jeg udtrykke- lig i min Tale sagde, at jeg ikke vilde udtale mig om, hvorvidt den af Lægerne begærede Lønforhøjelse var for høj, men det ærede Medlem brugte saa skarpe Udtryk som: „ublu Forhøjelser“, „noget, som Lægerne burde skamme sig ved at kræve“ o. s. v., at jeg fandt Anledning til paa min Stands Vegne at paatale dem. Jeg minder det ærede Medlem om, hvad han glemte at indrømme, at Sygekassernes Repræsentanter paa Mødet i Aarhus i alt væsentligt, kun med en relativ ringe Nedsættelse, gik

ind paa de Krav, Lægerne stillede. Det forekommer mig derfor, at det Angreb, det ærede Medlem rettede mod Lægerne, i nogen Maade falder tilbage paa disse Sygekasserepræsentanter. Det ærede Medlem gør sig i sit Angreb paa Lægerne væsentligt skyldig i tre Fejltagelser. Det ærede Medlem glemte, at det er over 15 Aar siden, der er foretaget en egentlig Forhøjelse af Lægetaksterne. Jeg har ikke hævdet, at der ikke i de store Byer er sket nogen Forhøjelse af Aarsbidraget, men de Takster, hvorefter Lægerne, i alt Fald ude paa Landet, arbejder, er i dette Øjeblik i alt væsentligt de samme, som da jeg for henvend 20 Aar siden nedsatte mig som Læge. Lægestanden har, det indrømmer jeg, begaaet den taktiske Fejl ikke at gøre som Arbejderne: med forholdsvis smaa Mellemlum at søge en Lønforhøjelse, som kan kompensere Prisstigningen paa Livsforbrødenheder, og derfor er det, at det, naar de nu efter mange Aars Forløb ønsker en saadan Kompensering, let faar Udseende af, at det er en relativ stor Forhøjelse, de ønsker. Dernæst begik det ærede Medlem den grove Fejl at ville ræsonnere som saa, at naar Sygekassernes Udgift til Lægerne i 1896 gennemsnitlig var 3,15 Kr. og nu er 4,50 Kr., var dette ensbetydende med en Lønforhøjelse for Lægerne. Det ærede Medlem maa dog som Arbejderrepræsentant vide, at hvis jeg vilde sige til Arbejderne: I har faaet længere Arbejdstid, altsaa har I faaet Lønforhøjelse, vilde han bestride dette paa det kraftigste. Den eneste Form for Lønforhøjelse, Lægerne i Virkeligheden har faaet, er den, de har faaet ved, at Sygekasserne nu benytter Lægerne i langt højere Grad end tidligere.

Det, jeg udtalte mod det ærede Medlem, fremkom jeg ikke med, fordi jeg ønskede det omtalt her i Salen; jeg havde foretrukket, at det ikke skete, men det ærede Medlem sluttede forholdsvis fredeligt med at ønske en Overenskomst, og jeg vilde da pointere, at det ærede Medlems alt for skarpe Udtalelser i denne Sag var en meget daarlig Optakt til saadanne fredelige Forhandlinger.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jacobsen: Maa jeg have Lov til at sige til det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange), at jeg finder ikke de Udtryk, jeg brugte forleden, for stærke. Jeg me-